

Гл. 8.
 10 Що значи тая притча? А той рече: Вамъ с дадено да познаете тайны-тѣ на царство-то Божие; а на другы-тѣ ся проповѣдува съ притчы, щото гледающе да не видятъ и слушающе да не разумѣватъ.

11 И тя е притча-та. Съмѣ-то е слово-то Божие: А поспъло-то край путь-тѣ съ

които слушатъ; слѣдъ това идува діаволътъ, и отнема слово-то отъ сърдце-то имъ, да не бы да повѣруватъ и ся спасѣтъ. А което на камъкъ-тѣ, съ онѣзи, които кога чуїтъ, съ радостъ пріиматъ слово-то; и тѣ корепъ нѣматъ; които за малко врѣме вѣруватъ, и во врѣме на напасть отстѫпватъ. А паднѣло-то въ тирніе-тѣ, тѣ съ онѣзи които съ слушали, и отъ грыжи и богатства и сласти житеysки, отхождатъ, и заглажнуватъ и не приносятъ плодъ. А което на добрѣ-тѣ земїж, тѣ съ онѣзи, които чуїтъ слово-то, държатъ го въ добро и благо сърдце, и приносятъ плодъ въ тирпѣниe.

16 И ^и никой като запали свѣщъ не ѹж покрыва съсъ съсѣдъ, нито ѹж туря подъ одрѣ-тѣ; но ѹж туря на свѣтилиникъ-тѣ, за да гледатъ видѣлини-тѣ тѣзи които влѣзуватъ. Защото ^и нѣма скришно което не ще бѫде явно; нито утаено, което не ще да бѫде знайно, и не ще да излѣзе наявѣ.

18 За това гледайте какъ слушате; защото и който има, ще му ся даде; а който нѣма, и онова което мни че има щему ся отнеме.

19 И ^и дойдохъ при него майка му и братія-та му, и поради множество-то не можахъ да приближатъ до него. И извѣстихъ му *илькои* и казувахъ: Майка ти и братія-та ти стоятъ вънъ и ищатъ да тя видятъ. А той отвѣща и рече имъ: Менъ ми

^д Иса. 6; 9.
Марк. 4; 12.

^е Мат. 15; 18.
Марк. 4; 14.

^и Мат. 5; 15.
Марк. 4; 21.
Гл. 44; 55.

^з Мат. 10. 26.
Гл. 42; 2.

^и Мат. 15; 12.
25; 29. Гл.
49; 26.

^и Мат. 42; 46.
Марк. 5; 51.